

Arviointi oppimisen tukena monikielisissä ryhmissä (videon käsikirjoitus)

Arviointi oppimisen tukena monikielisissä ryhmissä

Monikielisten oppijoiden arviointi koetaan monesti haasteelliseksi, koska heidän suomen kielen taitonsa on vasta kehittymässä eivätkä perinteiset arviointitavat välttämättä toimi kovin hyvin. Kehittyvällä suomen kielen taidolla oppijat eivät pysty osoittamaan kaikkea sisältöosaamistaan ja ymmärrystään opittavista asioista lähinnä kirjoittamiseen perustuvissa koetehtävissä. Jotta oppijoiden koko potentiaali saadaan esiin ja jotta heidän oppimistaan saadaan tuettua optimaalisesti, on panostettava erityisesti jatkuvaan **formatiiviseen** arviointiin. Formatiivisen arvioinnin avulla saadaan oppimisprosessia näkyväksi niin oppijalle itselleen kuin opettajallekin. Lisäksi se tuottaa rikkaampaa näyttöä myös summatiivisen arvioinnin pohjaksi.

Monikielisten oppijoiden arviointi

- mahdollisuudet osoittaa osaamisensa kehittyvällä suomen kielen taidolla
- formatiivisella arvioinnilla oppimisprosessi näkyväksi

Tällä videolla havainnollistamme, millaisia mahdollisuuksia monikielisten oppijoiden tehtävävastaukset ja tuntityöskentely tarjoavat formatiiviseen arviointiin. Käytämme esimerkkinä terveysaiheista tehtäväkokonaisuutta, jota esitellään Monikielisen oppijan matkassa -verkkosivustolla. Oppijoiden tehtävävastauksia ja tuntityöskentelyä tarkastelemalla opettaja voi

- seurata, miten oppijoiden oppimisprosessi etenee niin sisältötiedon kuin kielitaidonkin osalta, sekä tehdä edistymistä näkyväksi myös oppijalle itselleen
- suunnata opetusta ja tukea oppijan oppimista oikea-aikaisella palautteella
- rakentaa formatiivisesta ja summatiivisesta arvioinnista toisiaan tukevan jatkumon.

Vaikka keskitymme videolla erityisesti monikielisten oppijoiden oppimisen ja osaamisen arviointiin, samat jatkuvan arvioinnin periaatteet koskevat myös suomea äidinkielenään puhuvia, joilla niin ikään on monenlaisia kielellisiä ja lukemiseen ja kirjoittamiseen liittyviä haasteita.

- sisältötiedon ja kielitaidon oppimisprosessi näkyväksi opettajalle ja oppijalle
- opetuksen suuntaaminen ja oppimisen tuki oikea-aikaisella palautteella
- formatiivisen ja summatiivisen arvioinnin jatkumo

Keskitymme tällä videolla erityisesti formatiiviseen arviointiin, mutta käsittelemme myös summatiivista arviointia. Formatiivinen arviointi tukee summatiivista arviointia, ja näiden tulisi muodostaa kokonaisuus. Lähtötason ns. diagnosoivaa arviointia sivuamme yhden tehtäväesimerkin avulla.

Formatiivinen arviointi on oppimisen aikaista arviointia. Formatiivisessa arvioinnissa keskeistä on havainnoida oppijan edistymistä ja tehdä sitä myös oppijalle itselleen näkyväksi palautteen avulla. Edistymisen näkyväksi tekeminen on **kannustavaa**. Lisäksi formatiivisen arvioinnin tärkeä tehtävä on **ohjaaminen**: esim. suullisen palautteen avulla opettaja voi kiinnittää oppijan huomion siihen, miten hän voi edetä kohti tavoitetta. Myös **oppijan itsensä** on tärkeä oppia **havainnoimaan** omaa työskentelyään samoin kuin tiedollisen, taidollisen ja kielellisen osaamisensa kehittymistä. Näiden havainnointi tukee oppijan itsearviointia sekä oman työskentelyn suuntaamista. Samalla kehittyvät vertaisarvioinnin taidot, kun oppija osaa antaa vertaisoppijoille palautetta kohdennetusti työskentelystä ja edistymisestä.

Sekä opettaja että oppija keräävät arviointitietoa monissa eri tilanteissa oppimista havainnoimalla, keskustelemalla ja oppijan tuotoksia tarkastelemalla.

Arviointi ohjaamassa oppijaa ja opettajaa

Formatiivinen arviointi

- oppimisen aikaista jatkuvaa arviointia
- tekee näkyväksi opinnoissa edistymistä sekä oppijalle itselleen että opettajalle
- kannustavaa
- palautteella oppijaa ohjataan hahmottamaan, miten toimimalla hän pääsisi asetettuihin tavoitteisiin

Summatiivinen arviointi tarkoittaa **osaamisen arviointia**. Jos formatiivinen arviointi on ennen muuta kannustavaa ja ohjaavaa, summatiivista arviointia voi luonnehtia toteavaksi. Osaamista arvioidaan suhteessa tavoitteisiin ja osoitetaan, mitä tavoitteita oppija on saavuttanut ja mitä on jäänyt saavuttamatta. Jotta osaamista voi arvioida luotettavasti, tulee näyttöä olla riittävästi. Toisaalta on tärkeä pohtia myös sitä, **minkälaisella** näytöllä voi mahdollisimman kokonaisvaltaisesti todeta oppijan tiedollista, taidollista (ja kielellistä) osaamista. Myös summatiivisessa arvioinnissa voidaan hyödyntää oppijan itsearviointia ja hänen omaa kokemustaan siitä, miten hän on saavuttanut tavoitteen.

Summatiivinen arviointi

- osaamisen arviointia suhteessa tavoitteisiin
- toteavaa
- perustuu riittävän monipuoliseen näyttöön

Formatiivisessa arvioinnissa opettajan on hyvä seurata myös oppijan kielellistä suoriutumista oppimistilanteissa:

- Millaiset kielelliset taidot oppijalla on sisältöjen oppimiseen?
- Osaako oppija ilmaista ajatuksiaan paremmin suullisesti kuin kirjallisesti?
- Ilmeneekö oppijalla vaikeuksia luetun ymmärtämisessä, vaikka puhe olisikin sujuvaa?
- Miltä oppijan toimijuus luokkahuoneessa ja oppimistilanteissa näyttää?

On myös tärkeää, että oppija itse tiedostaa omaa oppimistaan ja saa palautetta myös kielellisestä kehitymisestään kaikilta opettajilta. Tällainen palautteen saaminen kielellisestä kehitymisestä on tarpeen monille suomea äidinkielenä puhuvillekin oppijoille, ei pelkästään monikielisille oppijoille.

Arviointitieto auttaa opetuksen suunnittelussa

- Miten tavoitteita saavutetaan?
- Millaiset työskentelytavat tukevat oppimista?
- Mitä opiskelun tavoissa pitäisi muuttaa?
- Millaiset kielelliset taidot oppijalla on sisältöjen oppimiseen?
- Millaiset suulliset ja kirjalliset taidot hänellä on?
- Millaiset ymmärtämisen ja oman tuottamisen taidot?
- Millainen toimijarooli oppijalla on oppimistilanteissa?

Oppijan taitoja havainnoidessa keskity ainakin näihin asioihin:

- oppijan tuottamat kirjalliset vastaukset ja tekstit
- oppijan puhe esim. ryhmätilanteissa

Kirjalliset ja suulliset tuotokset antavat tietoa sekä oppijan sisältötiedon hallinnasta että hänen kyvystään tulkita oppiaineen tekstejä, olivatpa ne kirjoitettuja tai visuaalisia, esim. graafeja ja kuvia.

Monia näistä asioista teet varmasti luonnostaan muutenkin, mutta tässä näytämme, miten oppijan toiminnan havainnointi on osa formatiivista arviointia ja miten arviointitietoa voi systemaattisesti hyödyntää.

Pyrimme osoittamaan,

- miten oppijoiden vastauksia voi tulkita ja arvioida
- miten niitä voi hyödyntää opetuksen kehittämisessä ja suuntaamisessa sekä
- millaista palautetta oppijalle olisi hyvä antaa, jotta hän huomaa oman oppimisensa ja osaa suunnata omaa toimintaansa kohti tavoitteiden saavuttamista.

Oppijan taitojen havainnointi arvioinnin ja opetuksen tueksi

- Havainnoi
 - oppijan tuottamia kirjallisia vastauksia ja tekstejä
 - oppijan puhetta ja vuorovaikutusta esim. ryhmätilanteissa
- Miten tulkita oppijoiden vastauksia?
- Miten hyödyntää oppijoiden vastauksia opetuksen suuntaamisessa?
- Millaisella palautteella ohjata oppimista?

Opittavaan aiheeseen aktivoivien tehtävien avulla voi tehdä havaintoja oppijoiden lähtötasosta. Yhden tehtävän perusteella ei voi saada kattavaa kuvaa, mutta se antaa kuitenkin opettajalle jotain tietoa oppijoiden osaamisesta.

Tässä aktivointitehtävässä oppijoiden tuli miettiä kolme asiaa, jotka heille tulee mieleen sanasta *terveys* ja kirjoittaa ne post it -lapuille. Esimerkeistä (alla) voi tehdä tulkin, että oppijoille sana *terveys* näyttäisi liittyvän lähinnä fyysiseen terveyteen. Terveiden psyykinen ja sosiaalinen ulottuvuus ei tule esiin sanalistoissa.

Opettaja voi tehdä havaintoja myös siitä, millaista sanastoa oppijat käyttävät aiheesta puhuessaan verrattuna tiedonalan sanastoon, jota oppikirjassa käytetään. Oppijat puhuvat terveyteen liittyvistä asioista hyvin arkikielisillä termeillä *nukkuminen*, *liikkuminen* ja *syöminen* tai jopa niin konkreettisilla kuin *hedelmät*, *ruoka* ja *vettä*. Oppikirja käyttää samoista asioista käsitteitä *lepo* ja *ravinto*.

Lähtötason arviointia

Esimerkki 1:

liikkuminen

syöminen

Nukkuminen

Esimerkki 2:

liikunta

hedelmät

ruokaa

vettä

mehut

Oppijoiden lähtötaso:

- Miten terveys ymmärretään?

- Millaista sanastoa hallitaan?

Siirrytään sitten aktivointitehtävistä opittavan teeman tutkimiseen. Mitä oppijan kirjoittamat tekstit ja vastaukset kertovat hänen kyvystään lukea ja tulkita tekstejä?

Oppijoiden vastaukset oppikirjakappaleen silmäilytehtävään (alla) ilmentävät harjaantumattomuutta tutkia ja hahmottaa tekstiä kokonaisuutena. Oppijat eivät näytä hahmottaneen alaotsikoiden tehtävää. Tekstin pääotsikon sisältöä eivät kaikki ole osanneet ilmaista omin sanoin vaan otsikko on joko kopioitu tai sitten vastattu yleisellä tasolla, että se kertoo pääasian - täsmentämättä, mikä se pääasia tässä on.

Silmäilytehtävän esimerkki 1:

1. Mistä kappaleen pääotsikko kertoo? Vastaus: *Monimuotoinen terveys*
2. Entä alaotsikot? Mitä uutta jokainen alaotsikko kertoo terveydestä? Vastaus: -
3. Mitä kuvia ja graafeja kappaleessa on? Mistä ne kertovat? Vastaus: *En ole varma*

Silmäilytehtävän esimerkki 2:

1. Mistä kappaleen pääotsikko kertoo? Vastaus: *Pääotsikko kertoo terveydestä ja että terveyteen liittyy moni asioita*
2. Entä alaotsikot? Mitä uutta jokainen alaotsikko kertoo terveydestä? Vastaus: *Jokaisessa alaotsikossa puhutaan terveydestä*
3. Mitä kuvia ja graafeja kappaleessa on? Mistä ne kertovat? Vastaus: *Kuvat kertovat terveydestä. Ihmiset ovat myös iloisia.*

Ei ole myöskään itsestään selvää, että oppijat ymmärtävät kaikki tehtävänannot, kuten esimerkin 1 tehtävän 3 kohdalla oppijan vastaus *en ole varma* osoittaa, ettei hän ole ymmärtänyt sanaa *graafi*.

Mitä opettajana voit siis näistä oppijoiden vastausesimerkeistä päätellä?

1. Sisältöjen oppimisen tukemiseksi kaikissa oppiaineissa on tarpeen ohjata oppijoita lukemaan tuttuakin tekstejä siten, että he oppivat erittelemään esim. tekstin aiheen ja hahmottamaan tekstin kokonaisrakennetta sekä tulkitsemaan kirjoitettua tekstejä sekä kuvia. Lukemisen tavan kehittäminen vaatii opettamista ja totuttamista. Oppikirjan osien merkitystä on tarpeen avata ja opettaa, miten oppikirjan tekstiä on hyvä lukea.
2. Myös erilaisten tehtävänantojen käsittely yhdessä tukee sisältöjen oppimista. Kun erilaisia tehtävänantoja käydään läpi ja avataan sitä, mitä tehtävässä pitäisi tehdä, oppijoiden on vähäisemmälläkin kielitaidolla helpompi kohdistaa huomionsa juuri siihen asiaan ja opettajakin saa luotettavamman käsityksen oppijan sisältöosaamisesta.

Tuet oppijoiden sisältöjen oppimista

- ohjaamalla heidän lukemistaan
- käsittelemällä yhdessä tehtävänantoja.

Tekstin pääasioiden hahmottaminen

Oppijoilla voi niin ikään olla haasteita hahmottaa kappaleen kolmea tärkeintä asiaa (esimerkit alla). Moni kopioi alaotsikot niitä välttämättä ymmärtämättä. Toisaalta toisessa vastausesimerkissä on oivaltavasti ja omaäänisesti osattu tiivistää kappaleen keskeisin sisältö.

Esimerkki

Tehtävä: Kirjoitakaa muistiin kolme tärkeää asiaa kappaleista

Vastaus 1: *toimintakyky, terveyden osa-alueet, koettu ja mitattu terveys*

Vastaus 2:

*fyysinen terveys, psyykinen terveys, sosiaalinen terveys
elintavat, terveyteen vaikuttavat tekijät, sosiaalinen ympäristö
terveysosaaminen, itsetuntemus ja vastuu*

Oppijoiden tapa tehdä tehtäviä kertoo meille heidän taidoistaan ja mahdollisista haasteistaan. Tämä tieto auttaa meitä miettimään, mitä oppimisen taitoja oppijoille olisi syytä opettaa. Automaattistuessaan nämä taidot auttavat oppijaa tekemään jatkossa tehtäviä itsenäisemmin. Lisäksi vastauksista voidaan tulkita, millaista tukea tehtäviin olisi syytä rakentaa ja millä tavalla tehtävänantoja olisi syytä muokata selkeämmiksi.

Tekstitehtävissä oleellista on myös käydä yhdessä keskustellen läpi sitä, millä tavalla tekstiä tulkitaan vastausten löytämiseksi, mistä kohdista vastaukset löytyvät ja mistä oikeat tekstin kohdat voi päätellä. Oppijoiden on myös tärkeä oppia, että usein tehtäviin ei ole vain yhtä oikeaa vastausta. Kun oppijat saavat sanoittaa omia tulkintaprosessejaan, he saattavat oppia enemmän toistensa tavoista ajatella kuin opettajan ohjeista.

Millä tavalla tekstiä tulkitaan vastausten löytämiseksi?

Mistä kohdista vastaukset löytyvät?

Mistä oikeat tekstin kohdat voi päätellä?

Käsitteiden määrittely

Erilaiset tehtävävastaukset kertovat opettajalle myös siitä, miten opittava asia on ymmärretty, mitä on jäänyt sisäistämättä tai mikä on jäänyt jopa opettamatta. Miksi alla olevassa esimerkissä oppijan mielessä fyysinen ja psyykinen terveys assosioituvat *julkiseen ja yksityiseen huoltoon*? Merkitysneuvottelu oppijan kanssa avaisi esimerkiksi sitä, onko hän ymmärtänyt käsitteet *yksityinen* ja *julkinen* väärin vai onko ongelma *fyysisen* ja *psyykkisen* käsitteissä.

Tehtävä: Määrittele seuraavat käsitteet.

Vastaus 1:

Fyysinen terveys = *julkinen huolto*

Psyykinen terveys = *yksityinen huolto*

Sosiaalinen terveys = *ihmissuhteet*

Vastaus 2:

Fyysinen terveys = *elimistön toiminta*

Psyykinen terveys = *mielenterveys esim. masennus*

Sosiaalinen terveys = *ihmissuhteet esim. kiusaaminen*

Oppijoiden vastaukset ovat tyypillisesti varsin niukkoja, minkä vuoksi ei ole aina helppo päätellä, missä määrin ja miten he ymmärtävät opittavaa ilmiötä. Lisäkysymysten esittäminen vastausten pohjalta voisi auttaa oppijaa täydentämään suullisesti vastaustaan, jolloin opettaja saa paremman käsityksen ilmiön ymmärtämisestä. On myös tärkeää käydä yhdessä läpi, millaista vastaamista tehtävä edellyttää ja miten esimerkiksi käsitteen määrittely kannattaa rakentaa. Sisältöjen oppimista vahvistaa myös oppiaineen käsitteiden kytkeminen oppijoiden arkikäsitteisiin. Pohdittaessa niiden välisiä eroja ja käyttötilanteita jäsentyy myös se, miksi on tärkeää hallita oppiaineen käsitteitä.

Auta oppijaa kehittymään

Anna oppijalle mahdollisuus täydentää kirjallisia vastauksia suullisesti.

Anna malleja hyvistä vastauksista.

Vertailkaa arkikieltä ja tiedonalan kieltä.

Graafien tulkinta

Entä mitä oppijoiden keskustelut kertovat heidän ymmärryksestään opittavasta aiheesta ja kyvystään tulkita erilaisia tekstejä, mm. graafisia kuvioita?

Seuraavan videoklipin keskustelu käydään graafin äärellä. Graafissa on esitetty kouluterveyskyselyn tuloksia siitä, miten tytöt ja pojat kokevat oman terveydentilansa. Graafissa tytön ja pojan kuvan koko kertoo, kuinka suuri osuus vastaajista on arvioinut terveydentilansa erittäin hyväksi, melko hyväksi, keskinkertaiseksi tai erittäin tai melko huonoksi.

Videokatkelman 1 keskustelu:

Opettaja: Tossa on tommonen kuvio.

Tyttö: Yhyym

O: Kattokaapas ensi sitä kuvioo. Mistä se kuvio kertoo? (0.5) Mitä siinä kuviossa näkyy?
Saatteko selvää?

T1: Terveystila.

T2: Pituus (ei?)

T1: Mikä? [VETÄÄ KIRJAN LÄHEMMÄS]

T2: Pituuksesta

T1: Eikä

T2: On

T1: No eioo

T2: No

T1: Tässois (muuten senttiä?)

T2: Ei. Ei se onkse laiha vai (sillee pullee?)

T1 & T2: NAURAHTAVAT

O: Kattokaapas

T2: Mut emmä tiedä

O: Lukekaapas tuo teksti ensin [OSOITTAÄ KIRJASTA] Auttaako tuo ymmärtämään?

TYTÖT LUKEVAT noin 10 sekuntia.

T1: Se o joku terveysmitta.

O: Niin onki, hyvin sanottu.

Videokatkelmassa oppijan vastaukset opettajan kysymyksiin *“Mistä se kuvio kertoo - - mitä siinä näkyy?”* osoittavat, että oppijat voivat lähestyä graafia eri tavoin. Kun toinen oppijoista vastaa *“terveystila”*, toinen vastaa *“pituus”*. Opettajalle oppijoiden vastaukset osoittavat, että graafin ääreen on tarve pysähtyä yhdessä. Opettaja siis mukauttaa lähestymistapaansa havaintonsa perusteella ja ohjaa kohdistetulla kehotuksellaan *“Lukekaapas tuo teksti ensin”* oppijoita siihen, mistä kuvion lukeminen kannattaa aloittaa. Opettajalle tällainen toiminta voi olla niin luonnollista, että ei tule ajatelleeksi sen juuri olevan formatiivista arviointia eli oppimisen ohjaamista havainnointien pohjalta.

Seuraavasta videokatkelmasta puolestaan näkyy, että graafin tulkinnasta keskusteleminen vie oppijat olennaisten sisältökysymysten pariin. Oppijan kysymys *“mistä ne voi tietää että niillon hyvä terveys”* osoittaa opettajalle, että jo käsiteltyyn asiaankin voi liittyä epäselvyyttä, joten aiheeseen *koettu ja mitattu*

terveys on syytä vielä palata ja kerrata sitä yhdessä. Tällainen tilanne voi olla oppimisen kannalta sangen otollinen, koska aloite kertaamiseen on tullut epäsuorasti oppijalta.

Videokatkelman 2 keskustelu:

O: Sitte seuraavaks isoimmat ihmiset om missä?

T1: Erittäin hyvä

O: Erittäin hyvä . Eli kyllä taitaa suurin osa vastauksista kuitenkin olla tuolla niinku, hyvä puolella.

T2: Mut mistä ne voi tietää et niillon hyvä niinku?

T1: No ku kyl sä itekki tiedät että ootsä terve vai et

O: Muistatteko mitä siihen terveyteen liittyy? Millä sitä voi niinku miettiä et onks terve vai ei?"

Oman kielen käyttö resurssina

Seuraavassa videokatkelmassa näkyy hyvin myös se, miten oppijoiden **oman kielen käyttö** voi auttaa pääsemään keskustelussa eteenpäin. Yksi tytöistä ei löydä sanaa, jota etsii, ja kysyy sitä saman kieliseltä kaveriltaan.

Videokatkelman 3 keskustelu:

T1: (puhuu omalla kielellään, toistaa yhtä sanaa/käsitettä)

T2: Emmä tiiä. Joukkue?

T1: Nii. Mitä siitä?

T2: Ne juttelee vaan.

T1: Miks se liittyy terveyden?

T3: Emmä tiedä

Vuorovaikutus toimii keskeisenä keinona saada oppijoita tuottamaan runsaammin ja **näyttö osaamisesta** laajenee.

Oman kielen käyttö merkitysneuvottelussa mahdollistaa eteenpäin menemisen myös suomen kielellä. Lisäksi opettajaa saa kuvaa siitä, että oppijoilla on ilmiöstä enemmän ymmärrystä kuin he pystyvät suomeksi ilmaisemaan. Tämän tiedon perusteella opettaja voi alkaa houkutella erilaisin keinoin esiin osaamista, jota näyttää olevan enemmän.

Esimerkki havainnollistaa samalla sitä, miten paljon runsaamman tuotoksen perusteella arviointia pystyy tekemään, jos kirjallisen vastauksen lisäksi osaamistaan voi osoittaa myös suullisesti. Kun opettaja ottaa tavaksi esittää ajattelua ohjaavia

kysymyksiä esim. ryhmäkeskusteluiden aikana, ne voivat vähitellen toimia mallina ja auttaa oppijoita esittämään itsenäisesti jatkokysymyksiä.

Formatiivisesta summatiiviseen arviointiin:

Arviointi tulisi siis nähdä laajempaan kuin esimerkiksi summatiivisena koearviointina. Oppimisen aikaisen formatiivisen arvioinnin ja osaamisen summatiivisen arvioinnin tulisi muodostaa kokonaisuus, jonka avulla oppija pystyy pitkin vuotta kehittämään toimintaansa saavuttaakseen asettamansa tavoitteet. Tuntitilanteiden pohjalta opettajalle on syntynyt käsitys siitä, miten oppija hallitsee asiaa. Formatiivisen arvioinnin kautta saatua tietoa saa hyödyntää summatiivisessä arvioinnissa. Summatiivisen arvioinnin ei tarvitsekaan olla pelkkiä kokeita, ja kokeitakin käytettäessä on hyvä antaa oppijan täydentää kirjallisia vastauksiaan myös suullisesti.

Miten hyödyntää formatiivisesta arvioinnista saatuja havaintoja ja menetelmiä?

Mitä muuta summatiiviseen arviointiin tarvitaan?

Summatiivisen arvioinnin check-list:

- Oletko varmistanut, että oppijasi tietävät, mitä heiltä odotetaan, ja osaavat toimia sen mukaisesti?
- Oletko antanut monipuolisia mahdollisuuksia osoittaa osaamista? (suullisesti, kirjallisesti, visuaalisesti, toiminnallisesti)
- Oletko mallintanut oppijoille, millaisia tuotoksia heiltä odotetaan?
- Oletteko harjoitelleet yhdessä niitä tehtävätyyppejä, joiden pohjalta arviointi tehdään?
- Oletko tukenut oppijoita arviointitilanteisiin valmistautumisessa ja opittavien asioiden kertaamisessa?

Loppukoontina voidaan todeta, että kaikki keinot, joilla saamme oppijat tuottamaan runsaammin ajatuksiaan ja ymmärrystään sekä kirjoittamalla, piirtämällä että puhumalla, edistävät heidän oppimistaan ja tuottavat samalla runsaamman evidenssin arvioinnin ja opetuksen suuntaamisen pohjaksi.

Aineenopetuksessakin on syytä olla kielellisiä tavoitteita: oppijan kanssa voisi sopia, että esim. joulukuun mennessä hänen pitäisi oppia osallistumaan oppituntikeskusteluihin. Sitten voitaisiin antaa myös palautetta suhteessa yhdessä asetettuihin tavoitteisiin ja asettaa edelleen uusia tavoitteita, miten mennä eteenpäin. Missä toiminnassa haluat nähdä oppijan luokassasi? Kyky toimia tilanteissa sekä osoittaa että kehittää kielitaitoa. Samalla se myös kehittää oppiaineen sisältöosaamista.

Millaisena toimijana haluat nähdä oppijan luokassasi?

Oppijan toimijuuden vahvistamiseksi aineenopetuksessakin on syytä asettaa kielellisiä tavoitteita.

Lähteitä

Luostarinen, A. & Nieminen, J. H. 2019. Arvioinnin käsikirja. PS-kustannus.

Kiitämme Niina Kurraa, Jenni Hattukangasta ja Liina Hatusta! Kiitokset myös yläkoulun oppilaille, jotka antoivat vastauksiaan ja keskustelujaan videon materiaaliksi.

Käsikirjoitus: Annakaisa Heinonen, Sari Sulkunen, Johanna Saario ja Eija Aalto, 2021

Jyväskylän yliopiston opettajankoulutuslaitos, Kieli- ja viestintätieteiden laitos ja Monikielisen akateemisen viestinnän keskus

